

LA PIPA D'EN ROC

PUBLICACIÓ A L'OMBRA DELS ANIVERSARIS EN FLOR

Publicació Satírica

Fascicle núm. 31/ Preu: 20 Ptes.

16 de maig del 1979

L'Estatut de Catalunya més que esta-tut, esta-ut! I consti que no volem ser ni padrins de dissorts ni agorers de calamitats. Però és que, renoi, al pas que anem, els qui ara en tenim 25 ja ens veiem al Casal dels Avis esperant encara si arriba o no arriba l'Estatut que vàrem demanar un any d'aquells. I masoquistes, el que se'n diu masoquistes, tampoc no ho som del tot.

Clar que, tal i com van les coses, no tindria res d'extrany que d'ací mig segle no únicament no tinguéssim l'Estatut sinó que, en prendre el solet a la plaça ben assegudets en un banc i amb un bastó entre les mans, encara diguéssim: caram, com dura aquest Tarra! Rememoració del conegut comentari forjat pels nostres pares i avis i dedicat al general Franco, però amb un lleuger canvi toponímic.

La capacitat de permanència de l'honorable al front de la Genètitat és directament proporcional al temps que l'Estatut estigui congelat a Madrí. I ja sabem que a Madrí són especialistes en Pescanova, Findus i altres bagatel·les.

Avui, però, el dubte hamletia rau en saber si el primer Estatut a retallar serà el d'Euskadi o el nostre. Mentre més duri la polèmica més esmolades tindran les tisores els mesaris ucèdians. Així que no val la pena el capficar-s'hi gaire.

Especialment quan el vèrtex d'UCD diu allò de: "España es una unidad en lo económico". Primer era una unidad de destino en lo universal, ara, gràcies a l'onada de materialisme que ens envaeix, ens hem quedat en una unidad de

destino en lo económico que, si fa no fa, ve a ésser el mateix que abans però en vast.

Això vol dir que "es más lo que nos une que lo que nos separa", i que l'autonomia, del no res, aviat l'assolirà l'encara menys. De moment ja tenim total autonomia, és a dir, l'exclusiva competència d'aguantar Tarradellas, que no és poca cosa. Demà el camp de les competències s'ampliarà assolint la llargada de les mànegues d'una armilla.

Paciència i a cantar el Virolai.

NOTA.- Avisem als quatre delegats de la comissió dels 21, que es deixin de punyetes i tornin a Barcelona.

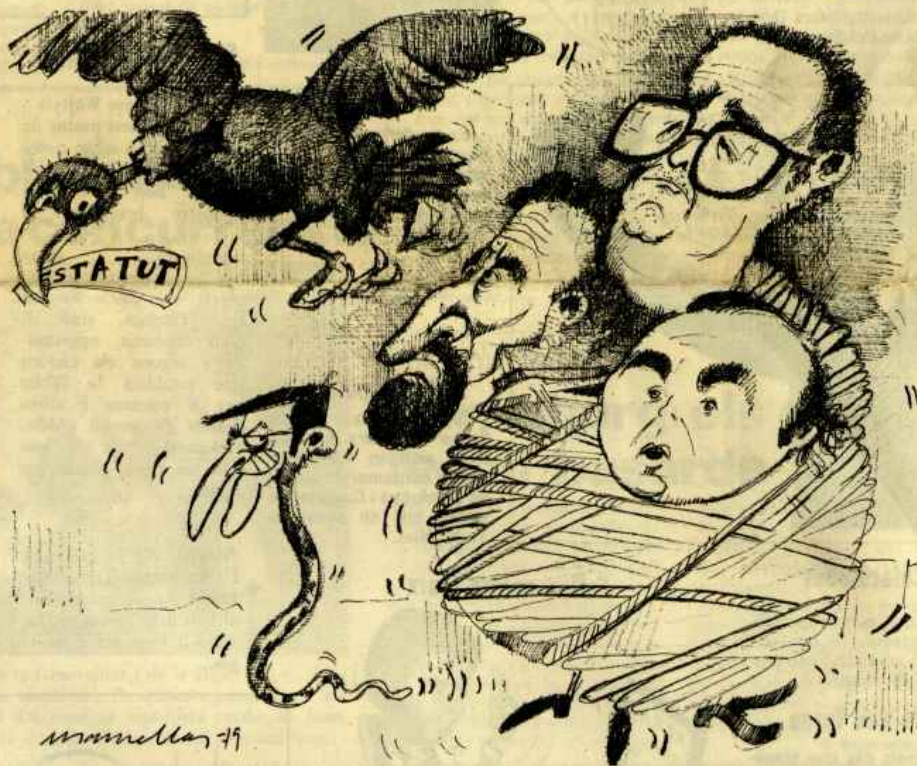
Ja n'hi ha prou d'anar a Madrí. El que cal, en tot cas, és que Madrí vingui a Barcelona a demanar l'autonomia. I si no venen és igual, se'ls hi adreça per correu i llestos.

Es a dir, i a veure si ho enteneu, que som els catalans qui hem de donar l'autonomia a Madrí i no Madrí als catalans, ja que a nosaltres per aquelles terres no se'ns hi ha perdut res i menys l'autonomia de Catalunya. Així que ja esteu tornant a casa a reconquerir el poder d'una mala vida vegada.

Sí, a reconquerir el poder, ja que mentre aneu a Madrí l'honorable aprofita, no únicament per amagarvos les Pipes, sinó també per a jeure millor damunt Catalunya. I clar, mentre tingueu feble la reguarda sempre tindreu d'anar amb una esperdenya al cul.

Serafí Bandarra

Els parlamentaris a Madrí TENDREMOS ESTATUTO

editorial

Ja fa un any, Josep!

Fa un any i sembla ahir. Si amics, ara fa tres-cents seixanta-i-cinc dies que donàrem a llum el nostre número zero. La jornada es digna de destacar: va ser el dia tretze de maig, festivitat de Nostra Senyora dels Desemparats, tot un panorama. Hem d'aclarir que els cinc primers números (0, 00, 000, 0000, 00000) van tenir un caràcter local i que els fibrons els rebien els ciutadans de Mataró, capital del Maresme i ciutat famosa.

Ara recordem aquells moments inicials atònits i esperançats: hi ha tans llocs sense un pam de net.

Però estem contents doncs entre les nostres victòries podem contar-hi les següents fites:

- Hem aconseguit que es fessin les eleccions municipals.
- Hem aconseguit que el càrrec de President de la Genètitat de Catuña no fos hereditari.
- Hem aconseguit que l'Estatut aprengué a nedar.
- Hem aconseguit la implantació del feminisme radical als convents, i que les monges fotin pam-i-pipa a Don Alejandro i s'aixequin les faldilles elles mateixes.
- Hem fet possible que Sant Jordi matés el drac.
- Hem proclamat la República. Cosa que, hem de dir, ha passat desapercebut.
- Hem aconseguit que l'hoste de la Vall dels Caiguts s'acabés de podrir.

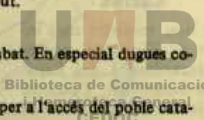
Però ens pesen a les entranyes tot el munt de feina que encara no s'ha acabat. En especial dugues coses de la més alta trascendència:

- Que no s'entorni, i,
- Que encara no hagim aconseguit la Mancomunitat com a via més ràpida per a l'accés del poble català als seus drets nacionals.

No ens rendim, però. Ja ho sabeu.

Punta de venda de "LA PIPA D'EN ROC"

Amb la pipa al morro

Conosa

El recent infart que ha tingut l'inspector Conosa no és un infart de "grapo-càrdio" sino de "suyocardio".

Més salut

Els metges han aconsellat a l'Honorable que deixi d'hostatjar-se a la Casa dels Canonges i vagi a una casa assolellada. Ja dèiem que quan més bé es trobava en Tarradellas era en estar a Saint Martin-Le-Beau. Ell i nosaltres.

Escarnidors

Com els ministres continuen bramant, podria ésser un negoci muntar un circ a Madrid.

Procés

Fa una entrevista a Déu i el processen. Era apòcrifa.

Anunci

Si voleu estalviar-vos vint pessetes, no compreu l'"Amb potes rosses" d'aquesta setmana. Compriu la "Pipa" de la passada.

Rèplica de Giscard a Calvo Sotelo

ÇA C'EST RIEN HA PETITE. ON VA VOIR MAINTENANT!!!

El Papa en remull

Què deia que Wojtyla era ruc?. Aquest pastor de de xais amb i sense potes rosses, és allò que se'n diu un "bon vivand". Entre benedicció i

benedicció signa tos per construir-se un parell de piscinetes de res.. Piscines, així sí, amb llicència eclesiàstica i segons els canons que estableix la Bíblia per a piscines i altres indrets de remull públic.

Aquest Papa sí que serà un Papa -passat per aigua!..

NOTA.- No és cert que l' honorable Tarradellas també vulgui una piscina al Pati dels Tarongers. La vol a la Casa dels Canonges..

Mètode per no pagar deutes

... AIXÍ COM NOSALTRES PERDONEM ALS NOSTRES DEUTORS....

Suposem, ja que la quantitat és indiferent, que un deu a un altre vint mil duros. Es busca un mitjà, ja sigui pels criats, ja per la família, o per via de diners, de poder-se ficar sota el llit del creditor, el deutor, un notari i l'agutzel. Torna l'anglès del tea-

tre, sopa, es despulla i es fica al llit. Com és natural en tot bon cristià diu un Parenostre, i en el moment de dir: "Així com nosaltres perdonem els nostres deutors", el notari pran acta i ja està llest. (xanquet).

Entrevista

En la darrera entrevista Fontan-Tarradellas hi va haver intercanvi de banderins i cromets. "Tot va bé" va dir el president de la Geneïtat "n'hi he estafat un parell".

Suárez

Suárez és l'home d'en Tarradellas a Madrid.

Despropòsit

No és cert que la Pilar Primo de Rivera es vulgui casar amb en Tarradellas per a consumir la unitat de Catalunya i Castella. No sabem què en pensa en Tarradellas.

Catacumbes

Des que es processen els entrevistadors de Déu, els "fulls dominicals" han passat a la clandestinitat.

Un que torna

Leizaola diu que tornaria a Euskadi amb qualsevol dels estatuts aprovat (el del 36 o el del 79) i acceptaria presidir el Consell Basc. Nosaltres també.

La cadira

Duran Farell després de dinar amb Tarradellas que li oferí la cadira de l'Ortínez, va dir que a casa seva ja seia. Que gràcies.

Miracle

Un altre miracle a Lourdes: una paralítica balla un tango amb el seu marit i la mare de Déu l'aplaudeix.

Càrrec

El nou ministre de l'Interior de l'Església, nomenat recentment pel Papa, és monsenyor Eduardo Martínez Somalo. Així és tenir nas!.

Felipe contra Marx

FELÍPIQUES

● Felipe González es separa de Marx.. "La diferencia de edad hizo imposible nuestro matrimonio" declaró el secretario general del PSOE a la premsa.. "Le pagaré una pensión, de acuerdo a su nivel de vida, mientras llega el divorcio" afirmó.

● Carlos Marx s'incorpora a l'Associació de Dones Separades. No és cert, però, que ja hagin adoptat el lema: "Mujeres de todo el mundo, divorciaos!".

UN QUE BUSCA PARROQUIA

-Qui és aquell que't saluda ab tanta amabilitat?
-El bagaire de la cantonada.

Dijous, 10 de maig del 1979

Congrés de diputats

L'Estatut de Catalunya salva el primer escull

El projecte d'Estatut de Catalunya tramès a les Corts ja fa mig any no serà discutit després del bàsic. Aquesta possibilitat era àmpliament discutida en els ambients parlamentaris d'ençà que els representants bàsics recordessin que el seu Estatut havia estat enviat a les Corts abans que l'Estatut català. Aquesta hipòtesi, avui feliçment desmentida, hagués pogut retardar en tres o quatre mesos l'aprovació de l'Estatut, car les discussions del text autònomisc bascs es preveuen llargues i costoses.

Alguns rumors escampats ar-

reu de Catalunya, i del que hom ignora la procedència, asseguren que el president Tarradellas estava particularment interessat en aquest retard, car li permetia una mica de temps per augmentar el llistat de la seva influència i intentar d'aquesta faltà l'assoliment d'una presència important d'ell o dels seus homes en la configuració dels òrgans de govern de la Catalunya autònoma.

Consultades per "ABUI" fonts de la Generalitat provisional, hem pogut assabentar-nos que està lluny del president qualsevol ànim de boicotejar la redacció de

l'Estatut que els parlamentaris catalans s'han compromès a defensar o d'hipotecar el futur de Catalunya en base als protagonismes i a les situacions del moment present.

Es precisament en aquest context que cal recordar les darreres declaracions del president: "Catalunya té d'estar unida a l'entorn del seu president" o "només el Consell de la Generalitat que presideixo té el deure cívic i el dret moral de pidolar l'Estatut a Suárez".

• Més informació a «Última hora»

El llenguatge

La certesa i el dubte (I)

Per arribar a ser un home com cal, és menester anar sempre amb peus de plom, anar tocat i posat, fer totes les coses amb munita, amb els seus ets i uts, amb els seus punts i comes i amb totes les "campanilles"; perquè si tot ho fa a la babalà, sense ham ni hem, sense to ni so, sense cap ni peus, sense solta ni volta; si amb les qüestions no hi toca pilota, si sempre surt amb un ciri trencat o amb una pota de gall, si per fas o no fas, si per "esto" o "lo otro", per dexones o dallonses, perquè són verdes o són madures, deixa de fer les coses, diuran que és un tari-tarot, un baliga-balaga, que no hi és tot, que no hi ha més que el que Déu hi ha posat, que Déu el va fer i el va deixar estar, que és un pastanaga, un papa-nates, un papa-mosques, un barret de rialles, que no fa el pes, que és un tros de cònim, un cap verd o un sabatasses essent així: que tot nyau-nyau i encara que sembli una mosca balba, i que mai hagi trencat cap plat ni olla, és un mata-les callant, més eixerit que un pèsol, més trempat que una orga, més viu que la tinya, més llast que un llamp de Déu; que ara mateix sap més que un advocat i com que ja té el cul peiat d'anar per les aules i té tanta palica i tanta lletra menuda, sap fer tots els papers de l'auca.

Com que sé que en tot hi troba un sis o un as, potsar dirà que xerro més que un sac de nous, però el que acabo de dir-li no té ni espina ni osos, i suposo que en farà cabal i que no despendrà pólvora en salva.

Albert Fabrè

Generalitat

L'Honorable Tarradellas abalteix la concurrència

L'Honorable president de la Generalitat i de la Diputació de Barcelona, en Josep Tarradellas, assolí ahir (la setmana passada, per les lectures) de batre el rècord del conegut esportista català, en Joan Antoni Samaranch, pel que fa al temps d'adorniment dels auditors.

El memorable faiment esdevingué mentre el president encitava la seva allocució davant els

Barcelona El club Ramon Muntaner comença la feina

El club Ramon Muntaner, entitat de caire històric, polític, social i cultural recentment constituïda ha començat ja les seves tasques.

El Club està integrat per personalitats de la política i de la cultura de casa nostra, entre els que podem destacar-ne diversos dels que en el passat formaren el grup d'independents de l'Assemblea de Catalunya.

El club Ramon Muntaner pretén promoure i debatre diverses qüestions que afecten la vida política i cultural dels Països Catalans.

De moment, han començat a confeccionar una "Crònica de l'honorable en Pep, conquerint lo regne de Mallorca".

tres assistents el Ple de la Diputació barcelonina. El parlament, que tingué una durada de tres hores i escaig, i que no ressenyem perquè només en poguérem entendre les vocals, frapà tan considerablement l'auditori que hom assegura que el proper Ple ho serà tant que ningú no hi cabrà. "S'hi dormia molt bé", ha manifestat al diari "AVUI" un diputat de la UCD, de Lleida per més detalls.

Cal fer avinent als nostres lectors, que la marca anterior estava en possessió de l'antic president de la Diputació, l'honorable Joan Antoni Samaranch, que adormí els diputats durant el formidable temps de dues hores i mitja. Cal dir, honorant la bona voluntat de l'antic posseïdor del resultat, que aquest hauria pogut ésser millorat si l'honorable Samaranch no hagués introduït en la seva homília la comunicació del seu trasllat a Moscou, ja que, en produir-se la notícia, els diputats es despertaren amb crits de content.

• Informació pp 2 i 5

Editorial

L'hora de la veritat

Eren a punt de consumir el seu traïment. Venien del Sud, entraren per Amposta, travessaren les dunes tortosines i volien arrabassar-nos allò tan estimat, allò tan nostre. Uns quants galfardeus amb aspecte senyorívols volien robar-nos el nostre dret a ser-hi. Ho digué el nostre diari l'altre dia: calia estar amatents a tot allò que ens fos imposat. I ara tenim una mostra que fa justícia a la certesa del nostre dubte: efectivament, volien fer-ho.

El crit d'alarma estès arreu de Catalunya des de les nostres pàgines ha fet trontollar la consciència endormiscada de més d'un dels qui no temen aquell possible que pot fer-se realitat. I és contra aquesta realitat que tan sols es dibuixa, es retalla, es perfila darrera la llum dels alegres contra la que no callarem. I no callarem perquè no és el silenci l'eina més punyent contra allò que, no per amagat, deixa de ser temible. I no callarem perquè disposem d'una forta veu, que hem treballat i educat durant segles per a convertir-la en l'avantguarda reivindicadora de les nostres llibertats nacionals. I no callarem perquè no ens fan por els covards que tenaçment s'obstinen, que obstinadament s'entesten a fer la traveta a tots aquells qui, com nosaltres, tot just es disposen a començar el camí.

Un camí que no volem trencar per obscurs paranys, corregut per estrets viaranyis, un camí que farem ample i segur, clar i ple de llum. Que sàpiguen aquells que ens governen que no ho fan prou bé com per callar la nostra fam de justícia, la nostra voluntat de redreçament, el nostre coratge per anar endavant. No ho direm més vegades. Que no juguïn amb la nostra paciència en voler-nos sadollar amb almoïnes quan Catalunya necessita un tiberi per quedar farta. Catalunya, en fi, necessita la Mancomunitat.

Perill nuclear

Harrisburg: els godalls tenen basarda

Persisteix la basarda de col·lorçar-se per a totes les rodalies de Harrisburg. La fugida de radioactivitat produïda per l'estropell en un dels reactors, segueix essent encara altament esgalabrosa. Fins i tot els godalls es malficien de la situació i en els ullersals se'ls trasllueix una ganyota de païra.

Les corredisses de la gent per a tocar el pirandó de l'indret són generals. De res va servir la visita que Carter va portar a terme, tot

i que el President dels E.U.A. va "fer goma" que el perill estava controlat, el campí qui pugui lluny d'aturar-se es va fer més general encara.

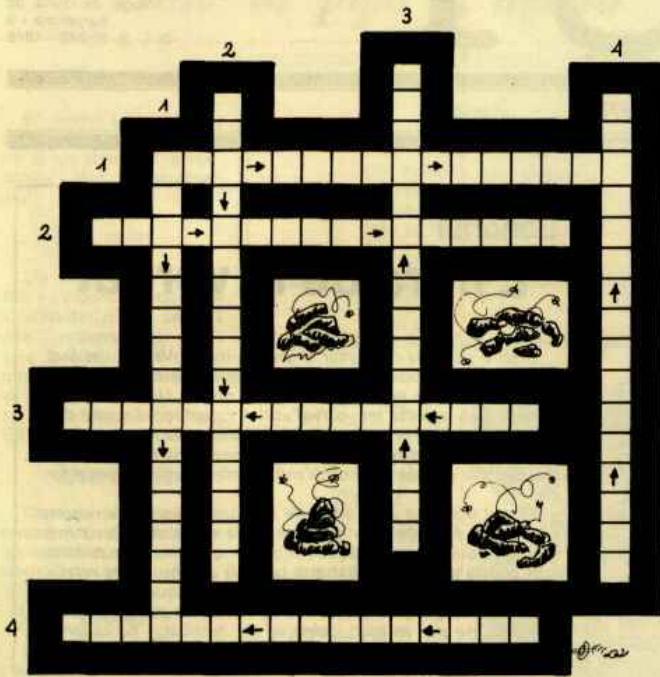
Els tècnics tramesos pel govern federal per tal d'adobar l'esgavellament i tanmateix espellucar les possibles conseqüències, es troben hostatjats a 400 kilòmetres de l'indret tot esperant que passi el perill.

• Informació p 16

(Drets reservats. Prohibida la reproducció)

mots encreuats

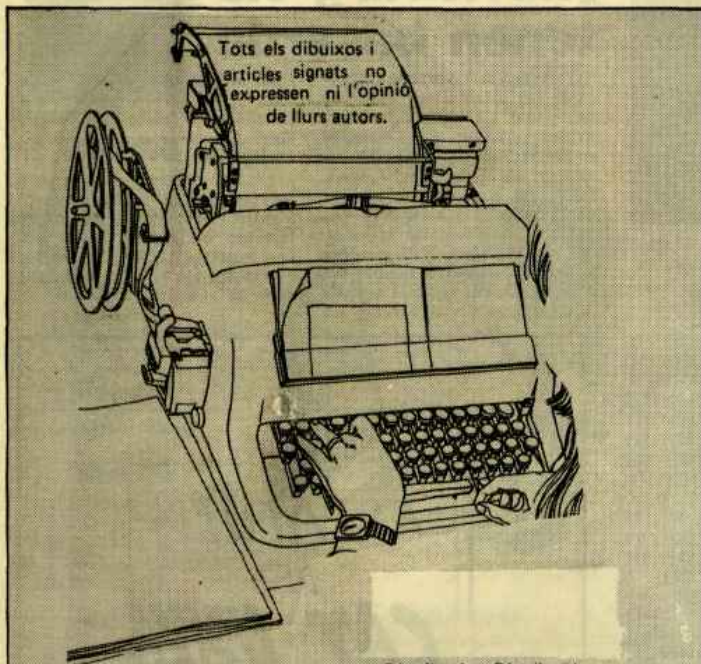

HORIZONTALS

- 1) Vuit planes xarones auto-nomenades "setmanari"
- 2) No es pot agafar ni pel cap ni per les potes.
- 3) A l'inrevés. Mai segones parts foren bones.
- 4) A l'inrevés. En Corque Arandes n'és President.

VERTICALS

- 1) No hi emboliqueu l'entrepà: es fa malbé.
- 2) Possiblement tancaran a l'estiu i cercaran comprador. No us deixeu enganyar.
- 3) A l'inrevés. Si fumen de la Pipa es pixen al llit.
- 4) A l'inrevés. Si algú els va comprar litografies pensant-se que eren "antigues" va llest: les varen imprimir ara fa vuit mesos.

EDICIONS "LA PIPA
D'EN ROC"
N. Reg. Emp. Edit. 1963/
78.

ISBN 84 85539-01-X
ISBN 84 85539-00-1 (OC)
Dip. Leg. B-34263-1978

Fotocomposició: Copisteria
la Juliana - dr. farrero,6
Argentona

Distribueix: Distribuidora
Països Catalans, S.A. - Llúria
42 Barcelona, 9

Equip Redactor: Pere Artigas,
Francesc Costa, Josep M. Fàbregas i Jaume Graupera.
T. Albert Dibuidants: Josep Novellas
i Artur Palomer
Correcció: Ricart Morros i Rafeques

cromets
de fauna i flora

Aguila Rexaca Blaugrana

Espècie a punt d'extingir-se per culpa dels socis. Es troba únicament per les serralades mediterrànies, tot i que en l'actualitat només en queda un exemplar que nia per les rodalies del Camp Nou de Barcelona.

D'entre les seves característiques més importants cal fer esment del nas fort i corbat, i de la seva tasta coberta de ros plomatge. Ocell alt de volada baixa; és més eficaç quan corre per terra que no pas quan vola, car degut a la seva complexió se li fa molt difícil alçar el vol; aquesta és precisament una de les característiques que el fa completament diferent de la resta dels ocells de la família dels falcònids.

Cal esmentar també el vistós plomatge blaugrana que li cobreix el cos, així com el que vesteix la seva cua format per quatre plomes vermelles i cinc de grogues, alternativament.

Té les potes llargues i recobertes d'un plomissol rossenc, que la fan l'objectiu preferit dels caçadors. A la primavera és quan acostuma a fer més goig, mentre que a l'hivern roman arropada i poc propensa a l'esforç. Degut a la seva innata singularitat es fa molt difícil que pugui tenir descendència, la qual cosa és ben de lamentar per tots aquells que aïmen el seu art quan està al camp i l'elegància de les seves evolucions tot desorientant els caçadors.